

BESTUURSVERGADERING STICHTING EEN EN ANDER D.D. 8 DECEMBER 2005

Aanwezig: Gert Jan Verhoog (voorzitter), Leendert de Lange (vice-voorzitter), Lars Kuipers (secretaris), Gerhard van Roon (penningmeester), Juriaan Simonis (lid)

Opening

Het lid neemt desgevraagd de verslaglegging over van de secretaris omdat deze laatste tijdelijk in sterke mate in beslag wordt genomen door zijn werkzaamheden als ambtenaar.

De voorzitter heet de aanwezigen welkom en draagt bij wijze van stemmige opening voor 'Die Navond en die Roze', een gedicht van Guido Gezelle die – aldus de voorzitter – een man alleen was die hunkerde naar liefde.

*'k Heb menig uur bij u
gesleten en genoten
en nooit en heeft een uur met u
me een enkle stond verdrotten.
'k Heb menig menig blom voor u
gelezen en geschonken,
en, lijk een bie, met u, met u
er honing uit gedronken;
maar nooit een uur zo lief met u,
zo lang zij duren koste,
maar nooit een uur zo droef om u,
wanneer ik scheiden moste,
als 't uur wanneer ik dicht bij u,
die navond, neergezeten,
u spreken hoorde en sprak tot u
wat onze zielen weten.
Noch nooit een blom zo schoon, van u
Gezocht, geplukt, gelezen,
Als die navond blonk op u,
En mocht de mijne wezen!
Ofschoon, zo wel voor mij als u,
- wie zal dit kwaad genezen? –
een uur bij mij, een uur bij u,
niet lang een uur mag wezen;
ofschoon voor mij, ofschoon voor u,
zo lief en uitgelezen,
die roos, al was 't een roos van u,
niet lang een roos mocht wezen,
toch lang bewaart, dit zeg ik u,
't en ware ik 't al verloze,
mijn hert drie dierbare beelden: u,
die navond-en-die roze!*

(Mededelingen naar aanleiding van) verslag van de vergadering van 20 oktober 2005

De aanwezigen maken enkele tekstuele opmerkingen. Indien de daaruit voortvloeiende wijzigingen in het verslag zijn verwerkt, kunnen de notulen als vastgesteld worden beschouwd.

De penningmeester bericht dat de in een eerder verslag vermelde afwijzende reactie op een verzoek van het museum Meermannno om geldelijke ondersteuning door hem gefrankeerd is verzonden. De voorzitter meldt dat de hoofdredacteur van de Garnaalse Courant hem heeft laten weten dat de in de marge van de vorige vergadering beloofde extra editie nagenoeg persklaar is.

De vergadering stelt – geïnspireerd door het verslag – vast dat tijdens de besprekingen in Spa een verfrissende behoudzucht is gedemonstreerd.

De Gonsalvesprijs

De voorzitter richt het woord tot allen, maar in het bijzonder tot de vice-voorzitter. Hij stelt vast dat de uitreiking van de prijs een groot succes is geweest. Dat is in belangrijke mate aan de ijver en het improvisatievermogen van de vice-voorzitter te wijten geweest. De voorzitter reikt hem daarom als blijk van waardering een attentie uit. Het betreft hier een wielrennerspetje dat tijdens de festiviteiten rond de laatste etappe van de Tour de France dankzij de charmante overtuigingskracht van de echtgenote van de voorzitter is voorzien van de handtekeningen van wielerslegenden uit heden en verleden.

De overige bestuursleden eren de vice-voorzitter met een spontaan applaus.

Deze zegt zeer in zijn sas te zijn met deze geste die veel betekent voor een wielersliever als hij. Hij neemt de gelegenheid te baat om nog eens de goede samenwerking in het comité van uitvoering en het curatorium voor het voetlicht te brengen. In navolging van de voorzitter stelt hij vast dat dankzij deze geslaagde prijsuitreiking kan gezegd worden dat de Stichting werkelijk bestaat.

De voorzitter brengt de financiële stand van zaken met betrekking tot de Gonsalves-prijs ter sprake. Hij vraagt in dat verband naar de feitelijke financiële positie waarbij een onderscheid gemaakt dient te worden tussen specifiek voor de Gonsalves-prijs geoordeelde geleden en meer algemene middelen. De penningmeester geeft een kort exposé en kondigt aan spoedig met een specifieke uitwerking te komen wanneer de kosten van de uitreiking exact bekend zijn. Uiteraard zullen in de financiële verantwoording geïnteresseerde derden op de website terecht kunnen voor de jaarrekening van de Stichting.

Op het Zand

De secretaris vertelt dat het nog niet gelukt is een samenzijn van het beoogde comité van aanbeveling te laten plaatsvinden. Wel hebben de penningmeester en hij ten behoeve van hun project reeds deelgenomen aan de festiviteiten van een Benoordenhoutse wijnhandelaar ter gelegenheid van de intocht van de Beaujolais primeur. Nu de website er is en zij ook over visitekaartjes beschikken, heeft het project een gezicht. De penningmeester en de secretaris gaan dan ook spoedig stappen zetten om sponsors te werven en om deel uit te gaan maken van het Haagse palet. In de woorden van de secretaris: 'het schip is los'.

De website van de Stichting

Men stelt vast dat de site meer aandacht zou mogen schenken aan de stichting zelf. Een willekeurig virtueel passant zou licht kunnen denken dat de Stichting niets anders omvat dan 'Op het Zand' en de Gonsalves-prijs.

De secretaris zal zorgen dat ook de curricula vitae van de bestuursleden op de site komen te staan. Voorts is er nog ander materiaal beschikbaar, maar de plaatsing daarvan is vertraagd geweest in afwachting van een eenvoudig hanteerbaar 'content-managementsysteem'. De secretaris verwacht binnen enkele weken met dat nieuwe systeem aan het werk te kunnen.

De vice-voorzitter merkt nog op dat binnen de samenleving een merkbare behoefte bestaat om kennis te kunnen nemen van de door de secretaris geschreven tekst over de betekenis van de Dodo voor de Stichting.

De voorzitter blijkt nog niet geheel tevreden te zijn over de vormgeving van de website. Hij vindt de gekozen kleur bruin te oubollig, maar wat belangrijker is, de entree is te flets. In dat verband maakt hij de vergelijking met Belgische hotels uit de laagste categorie.

Om zijn betoog kracht bij te zetten start hij zijn internetmachine op en toont eerst de openingpagina van de stichting en daarna de internationale website van de Gemeente Den Haag. De andere

bestuursleden zijn door deze demonstratie overtuigd. De entree van de website moet meer uitgesproken worden: er moet meer gebruik gemaakt worden van kleur en beeld en minder van tekst. De penningmeester zegt mogelijkheden te zien en zal daarom in overleg treden met de heer Thomsen. Ook zal de penningmeester op verzoek van de voorzitter onderzoeken in hoeverre het gediensig zou zijn een op het suffix '.eu' eindigende domeinnaam voor de stichting te bemachtigen.

Financiën

De vraag wordt opgeworpen aan welke verantwoordingsverplichtingen de Stichting nog moet voldoen. Volgens de secretaris en de penningmeester is het zaak om het jaarverslag, het werkplan en de begroting tijdig vast te stellen.

De penningmeester geeft een toelichting op het door hem verspreide financiële overzicht. Hij ziet een zekere discrepantie tussen de post 'algemeen' en de post 'Gonsalves-prijs'. Hij benadrukt daarom de noodzaak om donateurs te werven. De vice-voorzitter ziet mogelijkheden om te vissen in de vijver van personen die hun belangstelling voor de Gonsalves-prijs hebben getoond. De hierop voortbouwende discussie maakt de aanwezigen nieuwsgierig naar het lot van het ooit in conceptvorm behandelde huishoudelijk reglement dat enige passages over donaties en het donateurschap bevatte. Het lid meldt dat de wordingsgeschiedenis van het huishoudelijk reglement duidelijke tekenen van stagnatie vertoont. Hij zal het concept aan de in eerdere verslagen gemaakte opmerkingen aanpassen en de tekst opnieuw in de vergadering inbrengen.

Bumpersticker

De vergadering bespreekt de tekst die op de geplande bumpersticker zou kunnen prijken. Als opties worden genoemd: 'behoud het goede', 'ik rem voor dodo's' en 'Pas op, Dodo aan boord!'. Mogelijk zou de eerste tekst in het Latijn vertaald ook gebruikt kunnen worden voor de omkransing van het wapen. In ieder geval zal de penningmeester de financiële aspecten van de productie van de bumpersticker in kaart brengen.

Schijnveiligheid

De penningmeester schetst kort zijn (nog niet vastomlijnde) gevoelens over dit thema. Afsproken wordt dat dit onderwerp verder wordt voorbereid door de penningmeester en het lid, bijvoorbeeld in de vorm van een essay, opdat het bestuur bij een latere, contemplatieve gelegenheid de gedachten in gezamenlijkheid kan karnen tot een meer solide product.

Reisgids

Het lid zal zijn ideeën voor een reisgids over de resten van het communisme in een notitie uitwerken.

Lodewijk-Napoleon

De vergadering stemt in met de gedachte van de voorzitter om Lodewijk-Napoleon met een plaquette te eren. Aan de plaatsing van de plaquette – bij voorkeur aan de gevel van het Koninklijk Paleis te Amsterdam – zou een lezing verbonden kunnen worden, bijvoorbeeld door biografe De Munck.

Vee en kleinvee

Besloten wordt om de gedachte om een geitje aan een kinderboerderij te schenken, op te sparen voor een moment dat de behoefte gevoeld wordt om een klein en sympathiek gebaar te maken. De secretaris zal nader onderzoek verrichten naar de mogelijkheid om stichtingsgewijs de voormalige Haagse gemeentekoe Greet in haar rurale rustoord te bezoeken. De voorzitter wijst in dit verband ook op het fotografisch potentieel van een dergelijk bezoek aan het dierenrijk.

Een ruiker voor het NS-personeel

Naar aanleiding van de in de vorige vergadering gedane suggestie om NS-loketpersoneel juist voor het door de automatisering redundant wordt gemaakt, met een ruiker een hart onder de riem te steken, vindt een geïnspireerde gedachtewisseling plaats. Daarbij wordt het brede maatschappelijke perspectief niet uit de weg gegaan. De voorzitter stelt echter vast dat de gedachtenontwikkeling nog onvoldoende homogeen is om tot een concreet project te kunnen komen.

Europa

De penningmeester roert de kwestie Europa aan. Hij vraagt zich af of de stichting geen bijdrage zou kunnen geven. Het bestuur stelt vast dat de materie te complex en vooral te politiek lijkt te zijn om zich op het eerste gezicht te lenen voor een project van de Stichting, maar nodigt eenieder uit om met een passend voorstel te komen.

De uitstervende huisvrouw

De secretaris vertelt dat hij met de gedachte heeft gespeeld om de Stichting zich te laten interesseren in het gegeven dat de huisvrouw en de ambachtelijke trots die bij die roeping hoort, in een rap tempo lijkt te zijn uitgestorven. In dat verband noemt hij bijvoorbeeld het verdwijnen van de Nederlandse Vereniging voor Huisvrouwen of de teloorgang van tradities als de Voorjaars schoonmaak en 'woensdag-gehakt' . De vergadering onderschrijft de observaties van de secretaris. Gaande de discussie wordt het door hem gesignaleerde fenomeen geplaatst in de bredere context van het verlies van ambachtelijkheid. Waar vroeger repareren de norm was, is thans het motto 'stuk is weg.'

Rondvraag

De voorzitter vraagt het bestuur stil te staan bij het feit dat de vice-voorzitter voor zijn politieke partij campagne gaat voeren in de aanloop naar de nakende gemeenteraadsverkiezingen. De vergadering ziet in deze nevenactiviteit van de vice-voorzitter vooralsnog geen belemmering voor diens functioneren als bestuurslid. Zelfs wordt het hem vergund om het thema 'gehaktstaaf' in de campagne aan te roeren.

De secretaris werpt de vraag op of de Stichting 'bovengemiddelde presterende primaten' niet tot een van haar deelprojecten zou kunnen maken. Hij zal zijn gedachten dienaangaande verder uitwerken.

Maurice, een huisdier van de voorzitter, zwijgt veel betekenend.

De secretaris werpt zich op om voor de volgende vergadering een stemmig vers kiezen. De vergadering wordt afgesloten met de voordracht door de penningmeester van het gedicht 'Dapperstraat' van Martin Veltman.

*Vorbije tijden hingen in de straten.
De kleine Marokkaan verbeet zijn pijn
En prees zijn marktwaar aan.
Prei en tomaten
Reeds had zijn blik Europa losgelaten
Domweg gelukkig had hij willen zijn.*